

FARMA JIŘÍHO MIŠÁKA

TROUBKY
ASZ PŘEROV

Otec majitele farmy Stanislav Mišák sice již hospodaření předal, ale o to více má čas se zabývat právě krajino-
tvorbou a alternativními plodinami.

Na pozemcích farmy Mišákových se postupně rozšiřují větrolamy a živé ploty vysázené z japonského topolu.

Dřevinami osázené vodní kanály a vodoteče jsou
výsledkem dlouholeté práce právě Stanislava Mišáka.

Hospodář Stanislav Mišák, otec majitele farmy, má sen - upravit dnes monotónní rovinatou krajinu v okolí obce Troubky na Přerovsku cílenou výsadbou dřevin do podoby, kterou sám nazval „hanácké Toskánsko“. Rodinná usedlost je situována v obci Troubky na soutoku řeky Moravy a Bečvy s blízkým Troubeckým jezerem. Celým územím protéká technická zajímavost - Malá Bečva, 18 kilometrů dlouhý umělý kanál se spádem devět metrů vedoucí z řeky Bečvy do říčky Moštěnky, který slouží jako mlýnský náhon a k zavlažování.

Obec Troubky u Přerova se již vzpamatovala z ničivých povodní v roce 2002, ale bohužel stále ještě ne ze socialistického modelu zemědělství. Obří obilné lány se v této naprosto rovné krajině táhnou, kam až oko dohlédne. Naštěstí jsou občas přerušeny řekami, potoky, kanály a několika jezery a někde za nimi je vidět pár zbytků lesa.

Stanislav Mišák, který dnes spolu se svým synem hospodaří na 50 hektarech, se snaží tuto intenzivní zemědělskou krajinu změnit. Už v minulosti se pokoušel zdejší lány zpestřit výsadbou stromů a keřů. Bohužel z velké části byla tato zeleň opět vykácena a vytrhána novými vlastníky a hospodáři, aby nestínila a nepřekážela strojům. V současnosti už Mišákovi provádějí výsadbu dřevin zejména na vlastních pozemcích.

V posledních letech se nadchnuli pro topol japonský, moderní rychle rostoucí dřevinu. Není to, pravda, úplně původní druh, jde o křížence našeho topolu černého s asijským topolem, ale na druhou stranu poskytuje velice rychlou produkci biomasy. Pokud se vysadí do pásů a menších bloků, dokáže za několik málo let vytvořit zelené remízky oddělující jednotlivé obrovské bloky orné půdy, což je pro zdejší krajinu tolik potřebné. Sám Stanislav Mišák říká, že po pěti letech je z toho „hanácké vinohrad“, neboť ořezané matečnice na jaře připomínají vinici.

Od roku 2013 pečuje pan Mišák také o dva kilometry zavlažovacích kanálů, kde nezůstává jen u výsadby někdy vyčalovaného a někdy zatracovaného topolu, ale zpestřuje ji dalšími dřevinami, oskeruší, rakytníkem, černým jeřábem, dřínem, hlohem i kalinou. Stejnou metodou realizuje výsadbu podél cest. Navíc se snaží do pásů rychle rostoucích dřevin vysazovat ušlechtilější původní dřeviny, které by se časem mohly proměnit v aleje. Plánuje také založení školky pro okrasné dřeviny, aby i ostatní měli co sázet. Přejeme proto panu Stanislavu Mišákovi splnění snu o „hanáckém Toskánsku“.

Japonský topol není jedinou dřevinou, kterou Mišákovi na svých pozemcích sází, postupně dochází i na ušlechtlejší a původní druhy, jako je například jeřáb oskeruše nebo kdouloň.

Mišákovi rozšířili klasickou polní rostlinnou výrobu o pěstování japonských topolů, které sice nejsou původní dřevinou, ale skýtají značné výhody – kromě poměrně rychlé produkce dřeva je to také možnost je dobře využít pro sázení větrolamů, které jsou na rovinaté Hané velmi potřebné.

Topolové matečnice opravdu působí tak trochu jako „hanácké vinohrad“, jak rád říká Stanislav Mišák.

Farma nabízí zájemcům zejména z řad zemědělců také prodej jarních i podzimních sazenic a řízků japonských topolů.

Krajina kolem Troubek se poměrně rychle vzpamatovala z ničivých povodní, daleko složitější pro ni je vzpamatovat se z průmyslového hospodaření...

Na okraji pole osázeli Mišákovi také menší plochu jehličnany, které poslouží jako vánoční stromky.

Větrolamy a živé ploty alespoň částečně narušují lány orné půdy, které se táhnou často až za horizont.